

Skrb. Ha-ha-ha-ha! Nikdar ne pride pome! Nikdar ne pride pome, nikdar, nikdar! — Hruška, zdaj jo pa le spusti! (Med smehom in ploskanjem z rokama, da je tako zvito ugnala Smrt v kozji rog, odide v hišo.)

Smrt (zleze počasi s hruške in se postavi sredi odra. Jako resno). O, človek! Skrbi ubiti ali umoriti in odnesti s sveta sedaj nihče ne more. Imel boš torej Skrbi, dokler boš živ. Da ti bo pa lažje skupaj s Skrbjo živeti, zato — potrpi!

(Zavesa pade.)

Hi-hi-hi!

Ali tisti čas
pel sem punčki jaz
pesem radostno,
da nikdar tako.

Ali tisti čas
pel sem punčki jaz
pesem žalostno,
da nikdar tako.

Ali tisti čas
se smehljaj obraz
punčki je tako
koč zvečer nebo . . .

Ali tisti čas
se smehljaj obraz
vedno je tako
koč zvečer nebo . . .

„Punčka — ha-ha-ha!
nima nič srca!“
Marta se smeji
meni: „Hi-hi-hi!“

Cvetko Slavin.

Sirota.

(Narodni motiv.)

Huška v gozdu kukavica,
joka mlada sirotica,
„Ah, čemu sirota plakaš,
mamice več ne dočakaš. —
Mamica na odru spava,
usa je v svečkah njena glava.“
„Mamica, oj, ljuba mama,
noč ne bo predolga nama?

Dolga ti ne bo nočica,
trda ne ta posteljica?
So sosede k nam se zbrali,
mamo bodo odpeljali,
vzeli bodo mamo meni,
meni, devi zapuščeni.
Zapuste me sirotico —
kakor v gozdu kukavico.““

C. Logar.

